

6. Ez hát a Biblia. Így egy benne a tanítás és a művészet, az isteni üzenet és az emberi tapasztalat. A királyok évkönyvei elvesztek, ezek a történetek szétverhetetlenül megmaradtak, s nemcsak ott, ahol a hit fegyelme s kegyelele őrizte őket.

Igazi irodalom ez! Áll rá, amit Pilinszky János az evangéliumról írt: „Ha elhagytuk is az evangéliumi szót, ő-nem hagyott el bennünket.” Ezek nélkül a bibliai szövegek nélkül nem születik meg Shakespeare életműve vagy Arany balladái. S ezek a bibliai szövegek profán környezetben is, egy irodalmi szöveggyűjtemény lapjain is betöltik azt a szerepet, amit szerzőjük meg a szerzőjüket sugalmazó Lélek szánt nekik: lelkiismeretmozdító hatalommal és szívet fölemelő hajnali örömmel tanúságot tesznek Istenről.

Hát még ott hogy élhetnek, ahová valóban valók: az Egyház életében, a hívő ember keze s szíve közelében! Mennyi tanulságot rejtenek magukba: kár volna ezeket kivonni belőlük, s elvontabban megfogalmazni. Inkább magukat a szövegeket kell olvasgatnunk újra meg újra. Nézegetnünk kell őket, mint a képzőművészet nagy remekeit. Akkor elvégzik bennünk azt, amire Isten szánta őket.

KALÁSZ MÁRTON

Galambraj

fáradt vagy, mondja az anyám
éneklo
hangján; egy percre úgy csoszog,
mintha rég mérné túl nagy
gumicipőben

kerttől kútig a fehéredő
sarat –

nem baj, megjöttél; fátylasan
tekint föl,
galambraj tüntén a faluvégi szem,
fölíjedve szállnak el
márgás
erdők fölé

egy udvarról, melyen
egyetlen elszórt
szem nincs,
itat
nincs

úgy nézem, könnyű,
nyáreleji szemét